

ПОВІДОМЛЕННЯ про скликання Пленуму Центрального Комітету КПРС

ЦК КПРС прийняв рішення скликати черговий Пленум Центрального Комітету КПРС 10 лютого 1964 року. На обговорення Пленуму ЦК вноситься питання «Про інтенсифікацію сільськогосподарського виробництва на основі широкого застосування добрив, розвитку зрошення, комплексної механізації і впровадження досягнень науки та передового досвіду для якнайшвидшого збільшення виробництва сільськогосподарської продукції».

Доповідем затверджено міністра сільського господарства СРСР тов. Воловченка І. П.

Співдоповідачі в цьому питанні від союзних республік — міністри сільського господарства.

У ПРОМИСЛОВОМУ ОБКОМІ КП УКРАЇНИ

Про ініціативу партійних організацій хімічного факультету Одеського державного університету імені І. І. Мечникова та заводу імені С. М. Кірова по підвищенню хімічних знань робітників, інженерно-технічних працівників і службовців

Бюро Одеського промислового обкому КП України схвалило ініціативу хімічного факультету Одеського державного університету і заводу імені Кірова, які створили гуртки й семінари для підвищення хімічних знань робітників, інженерно-технічних працівників і службовців.

Втілюючи в життя рішення грудневих Пленумів ЦК КПРС і ЦК КП України, партійна організація хімічного факультету Одеського державного університету імені І. І. Мечникова проявила ініціативу по наданню допомоги колективу верстато-будівного заводу імені С. М. Кірова в оволодінні хімічними знаннями.

Професорсько-викладацький склад факультету спільно з парторганізацією заводу налали навчання робітників, інженерно-технічних працівників і службовців. На заводі створено семінар для інженерно-технічних працівників, гуртки для робітників термічного, хромуваного, ковальського відділень, мальярів складальної дільниці.

До керівництва новими формами навчання заличено вчених університету, начальника хімічної лабораторії та інженер-хіміків заводу. Складено програми для різних форм навчання, в яких враховано специфіку виробництва.

Бюро Одеського промислового обкому КП України рекомендувало міськкомам, райкомам, промислово-виробничим парткомам, первинним організаціям за досвідом заводу імені Кірова організовувати у січні-травні 1964 року навчання робітників, інженерно-технічних працівників і службовців на кожному підприємстві промисловості, транспорту, будівництва.

Будинку політичної освіти Одеських промислового і сільського обкомів партії запропоновано систематично подавати методичну допомогу пропагандистам і слухачам гуртків і семінарів для підвищення хімічних знань; до 15 січня розробити та надіслати у первинні партійні організації приблизні плани роботи гуртків і семінарів для різних галузей промисловості, транспорту, будівництва.

Бюро обкому партії запропонувало міськкомам, райкомам, промисловим парткомам, первинним партійним організаціям підприємств промисловості, будівництва і транспорту, вищих учебних закладів, технікумів, шкіл залучити до керівництва гуртками і семінарами по підвищенню хімічних знань завідуючих хімічними лабораторіями, інженер-хіміків підприємств, викладацький склад вузів, технікумів, шкіл.

Партійним організаціям вищих учебних закладів, технікумів, шкіл рекомендовано розробити конкретні заходи надання допомоги підприємствам, методичними розробками, літературою і т. д.

Бюро обкому КП України зобов'язало редакцію обласної газети «Прапор комунізму» та обласний комітет радіомовлення й телебачення систематично публікувати матеріали, організовувати передачі для популяризації досвіду роботи країнських гуртків та семінарів для підвищення хімічних знань.

В СПІВДРУЖНОСТІ З ВЧЕНИМИ

Просторий заводський кабінет. Присутні — начальники цехів, спеціалісти дільниць, інженерно-технічні працівники з глибоким інтересом слухають лекцію доцента Одеського університету С. С. Іванчова про впровадження синтетичних матеріалів у виробництво.

В інших аудиторіях перед робітниками нашого заводу з лекціями про роль хімії в створенні матеріально-технічної бази комунізму виступили наукові співробітники університету Г. Тетерін та З. Суранова.

Виступи вчених університету на нашему заводі приносять багато користі, допомагають нам не тільки роз'яснювати рішення грудневих Пленумів ЦК КПРС і ЦК КПУ, але й прискорити впровадження хімічних матеріалів у виробництво.

М. ЛЕБЕДИНСЬКИЙ, секретар партійного бюро заводу імені Кірова.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, єДНАЙТЕСЯ!

РІК ВИДАННЯ XXX

За наукові КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 2 (774).

15 січня 1964 р.

Ціна 2 коп.

ВНЕСЕМО СВІЙ ВКЛАД В ФОНД ВЕЛИКОГО ХІМІТ

З ВІДКРИТИХ ПАРТІЙ НИХ ЗБОРІВ, ПРИСВЯЧЕ НИХ РІШЕННЯМ
ГРУДНЕВИХ ПЛЕНУМІВ ЦК КПРС ТА ЦК КПУ І ЗАВДАННЯМ УНІВЕРСИТЕТУ

8 січня 1964 року Великий актовий зал заповнили вчені, викладачі, співробітники й студенти нашого університету. Вони прийшли сюди на відкриті партійні збори, щоб взяти участь в обговоренні життєважливого питання: «Рішення грудневого Пленуму ЦК КПРС та грудневого Пленуму ЦК КПУ і завдання Одеського університету».

Збори відкрив секретар парткому ОДУ Л. Х. Калустян. Він дав слово для доповіді ректору університету професору О. І. Юрченкові.

КОЖНИЙ Пленум ЦК нашої партії, — сказав він, — є важливий історичний етап на шляху побудови комунізму в нашій країні. Таким історичним етапом є також грудневий Пленум ЦК КПРС.

Грудневий Пленум заслухав і обговорив доповідь первого секретаря ЦК КПРС, голови Ради Міністрів СРСР товариша М. С. Хрущова «Прискорений розвиток хімічної промисловості — найважливіша умова піднесення сільськогосподарського виробництва й зростання добробуту народу», прийняв постанову по доповіді.

Історичне значення грудневого Пленуму полягає в тому, що його рішення направлене на успішне виконання накреслень ХХII з'їзду партії, Програми КПРС.

Далі доповідач ставить питання: чому хімія проголошена джерелом народних багатств, чому хімія є ключем, який відкриває найбільш ефективні шляхи створення матеріальної основи комунізму? Чому знамениту ленінську формулу М. С. Хрущова розвинув далі й сформулював так: «Комунізм є Радянська влада плюс електрифікація всієї країни, плюс хімізація народного господарства»?

В історії розвитку виробничих сил людства вирішальне значення мають два зовнішніх фактори:

а) характер основного конструктивного матеріалу, з якого виготовляються засоби виробництва;

б) вид енергії, який є основним в процесі матеріальної виробництва.

Ці фактори є настільки важливими, що вони визначають цілі епохи в історії людства. Так, ми виділяємо кам'яний вік, бронзовий вік, залізний вік, коли основними конструктивними матеріалами були, відповідно камінь, бронза, залізо.

Зарах ми вступаємо в вік синтетичних матеріалів.

З основного виду енергії в процесі виробництва ми виділяємо вік пари, вік електрики. Зараз ми вступаємо в вік атомної енергії.

З почуттям безмежного задоволення і гордості ми сприймаємо мудре рішення нашої партії про небувалий в історії прискорений розвиток хімічної індустрії в нашій країні. Він є запорою успішного виконання історичного завдання нашого народу по створенню матеріально-технічної бази комунізму.

Пленум приділив першорядну увагу хімії, як могутньому засобу розвитку сільськогосподарського виробництва. Широке застосування мінеральних добрив, гербіцидів, стимулаторів росту, поряд з іригацією, приведе до значного підвищення врожаїв. Наше землеробство буде зростати зараз по шляху інтенсифікації.

Важливе місце в роботі Пленуму ЦК КПРС і грудневого Пленуму ЦК КПУ зайняли питання підвищення ролі хімії в розширенні виробництва товарів народного споживання.

У зв'язку з розвитком хімічної промисловості, розширенням фронту наукових досліджень, Пленум поставив перед вищими учебними закладами завдання покращення підготовки хімічних кадрів як в теоретичній, так і експериментальній галузях. Необхідно все зробити для покращення викладання хімії в середній школі.

Виконання рішень, прийнятих грудневим Пленумом ЦК нашої партії — це першочергове завдання народу, це ударний фронт комуністичного будівництва. Значні завдання стоять перед партійною організацією, всім колективом нашого університету. Які ж це завдання?

Перше — це широка популяризація матеріалів грудневого Пленуму ЦК КПРС і грудневого Пленуму ЦК КПУ.

В університеті близько 10 тисяч студентів. І не повинно бути жодного, який глибоко не знати би сути, змісту цих рішень, їх грандіозності, тих захоплюючих перспектив, які відкриваються перед країною, тих завдань, які стоять перед нашим народом. Сьогодні він студент, а завтра — активний учасник виконання великих накреслень партії.

Певна робота в цьому напрямі ведеться, але її треба розглядати як початок. Відповідальна доля тут належить факультетським і університетським організаціям товариства «Знання».

Друге — підвищення якості хімічної підготовки студентів, урахування їх в планах наукової роботи, посилення зв'язків кафедр з народним господарством. Кожна кафедра, кожний факультет повинні найти своє місце у виконанні всенародного завдання хімізації промисловості, сільського господарства, створенню агрехімічної служби в нашій країні і т. д. Університет уже виконує конкретне завдання по створенню агрехімічних лабораторій в Роздільнянському районі та налагодженню їх діяльності.

Третє — хімічна наука в ОДУ розвивається, в основному, на 5-х кафедрах і в 2-х науково-дослідних лабораторіях хімічного факультету.

Хімічний факультет ОДУ — один з старіших в нашій країні. Він має славну історію й солідну наукову спадщину. За останні два роки факультет був центром Всеосоюзних наукових конференцій. На кафедрах і в лабораторіях хімічного факультету створилися єдині наукові колективи, єдині наукові напрямки, які є досить актуальними.

Далі доповідач розповідає про науково-дослідну роботу, яка ведеться на хімічному факультеті, про зв'язок кафедр з підприємствами міста.

В науковій діяльності хімічного факультету є певні досягнення. Але аналізуючи її в світлі рішень грудневих Пленумів ЦК КПРС і ЦК КПУ необхідно поставити перед факультетом такі завдання:

1. Підвищення теоретичного й експериментального рівня дослідження. Актуальність досліджень визначається двома факторами: що досліджувати і як досліджувати. Важливим моментом є предмет дослідження. Правильно поставити питання, — це наполовину його вирішити. Але актуальну з предмету дослідження роботу можна звести до нуля, виконуючи її на низькому рівні, який не відповідає сучасному рівню хімічної науки.

На жаль, деякі наші хіміки не затруднюють себе застосуванням сучасних фізико-хімічних методів дослідження, обмежують себе спрощеними методами вивчення, іноді якісними, іноді просто описовими, як це було прийнято 50 або 100 років тому. Такі дослідження по своїй суті гублять ак-

Граючи ми сучасно

Радісна пора

ПЕРШІ дні січня — радісна пора. Гостинно розкрились для студентів-заочників двері аудиторій та учбових лабораторій кафедр.

Тут можна зустріти студентів перших і четвертих курсів, майбутніх викладача, вченого, журналіста...

Настав найвідповідальніший період учбового процесу — сесія. Для студентів і викладачів настали дні напруженої праці.

Студентський старт. Він повний радісного хвилювання і надії. Він

вимагає терпіння й наполегливості, вимагає не простої сумлінності, особливої зацікавленості й самокритичного контролю. І якщо вже вирішив одержати вищу освіту, стати спеціалістом, потрібним людям, то треба вчитись і вчитись не задовільно, а тільки добре й відмінно.

Як відомо, навчання у вищій школі нерозривно пов'язане з вихованням студентської молоді. Це особливо виділяється у студентів-заочників, де так гармонійно поєднуються праця й навчання.

Наш університет покликаний готувати не лише хороших спеціалістів, але й політично зрілих, добре розуміючих свої обов'язки перед народом, Батьківщиною, людьми. Вихованці нашого університету з гідністю виправдають покладені на них надії. І треба, щоб

кожний студент множив славні традиції університету, його чудового колективу.

Як зерно, що падає в благодатну ріллю й дає врожай, так і добре слово, падаючи в благодатну душу, проростає добрими ділами. Таким зерном для Оніщенко Клавдії Володимирівні були слова вчителі: «Тільки наполеглива й систематична праця зробить тебе людиною». Назавжди Клава запам'ятала ці слова. І її мрія здійснилась, вона стала студенткою.

Сесії чекала з радістю, й з задоволенням приїхала зробити звіт за пройдений період навчання.

«Нам, першокурсникам, — говорить студент Олександр Кравченко, — випала велика честь — вчитись в прекрасному вишому учбовому закладі — Одеському університеті. Зараз наблизився час підвищення підсумків за пер-

ший в житті семестр — зимова екзаменаційна сесія. І складемо її достойно».

В ці екзаменаційні дні студенти міряють час на вагу золота, доторожать кожною хвилиною.

«Ми приїхали сюди з різних місць, — пригадує студентка філологічного факультету другого курсу Людмила Усатенко, — ми прийшли сюди з заводів, будов, фабрик, колгоспів. Хто в шкільному платтячку з біленським комірцем, хто в зеленій солдатській формі, прийшли на першу лекцію. А скільки змін відбулося з того часу? Як ми виростили, як багато пізнали нового, цікавого».

І зараз на екзамени вони йдуть повні рішучості, зібрани, підтягнені, впевнені в своїх знаннях, як завжди, веселі й щасливі, студенти. Щасливої вам дороги до вершин науки, дорогі друзі!

А. МАРАРЕНКО.

ЗАДЕЛЕНЧАВ дзвінок, і про стору аудиторію заповнили студенти. У всіх трохи втомлений вигляд: Новий рік дався взнаки...

Нашого брата видно здалеку, я стаціонарник нас виділить безпомилково. Заочники кочують з аудиторії в аудиторію в пальто, під пахвами великі зв'язки книг. Як важко за кілька днів домогтися того мінімуму знань, щоб зберегти «статус-кво» з деканатом. Таке відчуття нам відоме.

Про сентименталізм читають нам в аудиторії, де кують кадри великої хімії. Скільки спокуси, щоб пропустити повз вуха фразу, на віт повністю розділ історії літератури цілого століття! Перешіп-

Велике бажання

туються дівчата з бібліотечного. Їм заздрять, бо кажуть, що вони мають багато вільного часу. Ліве крило займають студенти українського відділу загальнонаукового факультету.

Поскрипують пера, заклопотані обличчя.

Жанна Золотаревська, відмінниця, утримується від прогнозів про нинішню сесію.

— Зати б старослов'янську, а

там... А втім побоювання були даремні: в матрикулі з'явилася ще одна п'ятірка.

— Журналісти, що займають найвищу лаву, посміхаються: ім, бачте, не вивчати грамоту по Кирилу й Мефодію.

— Не встигаю, — бідкається Маша Буговська. — Треба заповнювати міжсесійний вакуум. Чому б не збиратися нам в березні, коли школярі підуть на канікули? Для більшої достовірності підкреслює: так планують навчання в педагогінституті.

І ми кожен про себе роздумує: як працювати між сесіями?

Чи в кожного з нас вистачає сил волі, можливості самостійно систематично проходити програму, яку, як підкresлюють часто викла-

дачі, важко викласти навіть на стаціонарі.

Студенти входять у звичний ритм заочника, жадібно вбирають знання. Якщо сумлінно відноситься до заняття, то вже перші курси дають великі знання. Вчителі Серафима Якимова й Ліда Фоменко зазначають, що вже зараз їм прийшло значне полегшення. Так думає й вожата Зіна Заєць...

На курсі, зрозуміло, є різні студенти за віком, розвитком, різними врешті, за профілем роботи, але всі вони пройняті великим бажанням вчитись, щоб принести більше користі Батьківщині, яка відкрила перед ними двері Університету.

Л. БІТЮК, студент II курсу, загальнонаукового факультету.

ТОВАРИСЬКА ДОПОМОГА

Креслення готове. Кільдеев, студент III курсу хімічного факультету, ще раз проглянув своє креслення і вірішив, що все виконано правильно. Але, щоб бути впевненим, вірішив проконсультуватися з своїм найближчим другом Караваєвим.

Дійсно, Караваєв знайшов декілька неточностей, допоміг Кільдееву виправити їх і порадив прочитати підручник з креслення.

Кільдеев, відчий за товариську допомогу, залишив нашу кімнату в байдарому вигляді.

НАШ КОР.

Що не говоріть, складати іспити важка справа. Здається, все вивчива-

добре, а як підійде до столу викладача, коліна трясуться. Мабуть, тому і пропонують в першу чергу сидати, а потім вже відповідати.

Відповідати... Отут і починається. І чого тільки на іспитах не почуєш!

Було це на першому курсі українського відділу філологічного факультету. Іспит йшов з мовою знатства. Сів до столу Микола Буяльський, подивився на стелю, почесав підборіддя і почав:

— Ну, значить... наприклад...

І все з протягом таким. А потім:

«Шо ще сказати?» — питав він у

І ТАКЕ БУВАЄ

викладача Юрія Федоровича Касіма.

Посидів хвилину тихенько й віршив: «Мабуть, думав я не туди, піду ще подумаю».

Взагалі вірно, чого час марнувати...

А було й так.

Я КЩО людині, яка хоч раз у своєму житті складала іспити, показати зачинені двері аудиторії й купку схвилюваних людей, що з нетерпінням чекають виходу свого товариша «звідти», людина ця не вагаючись скаже: «Тут ідуть іспити» й не помилиться. Тепер, в період зимової екзаменаційної сесії, таку картину й таких схвилюваних людей можна побачити в будь-якому університетському корпусі. Так, прийшли сесія, прийшли хороші студентські хвилювання.

...Вадим Дмитрович Голеніщев-Кутузов людина серйозна. Але подивилися б ви на нього кілька днів тому, коли він вийшов з аудиторії, склавши аналітичну геометрію — перший іспит зимової сесії на другому курсі механіко-математичного факультету. Скільки радості було на його обличчі! І тваріши-однокурсники навіть не кинули йому звичайне: «Ну як, Вадиме?» І не тільки тому, що радість на його обличчі дуже крас-

— Яку іноземну мову вивчаєте? — запитує Юрій Федорович у Ніни Бурої.

— Українську, — відповідає. І дивиться в очі...

А ви говорите, що іспити легка справа.

В. ДІДИК, студентка I курсу, відділу журналістики, загальнонаукового факультету.

ноловно говорила про результати мета, до обраної спеціальності. Якщо вимагають обставини, доводиться приносити у жертву й власний відпочинок, і, наскільки, частину відпустки, не кажучи вже про такі «розваги» як театр, кіно тощо. Але жертва ця згодом цілком виправдовує себе, приносить багато хорошої творчої ради, а головне — відчуваєш, як з кожною сесією поповнюється твій особистий багаж знань.

— Е, на жаль, люди, — каже Вадим Дмитрович, — суть не в оцінці, головне для мене — дістати знання. Сказано, безперечно, правильно, але ж оцінка це — своєрідний показчик знань. За відмінні знання — відмінна оцінка.

Ми поцікавились у Вадима Дмитровича в чому «секрет» його відмінної успішності, що допомагає в навчанні йому, людині сімейній і дуже-дуже зайнятій на роботі? Він, цей «секрет», виявився дуже простим. По-перше, сердце ставлення до кожного пред-

СТУДЕНТИ — НЕВІДИМКИ

Ця коротенька історія — зовсім не фантастична й, звичайно, нічого спільного не має з романом Герберта Уелса «Людина-невидимка», бо студент-заочник істо-та цілком реальна й видима, його присутність підтверджують матеріальні речі — контрольні роботи. Але все ж...

В перший день зимової сесії з'явилась тривожна обставина: студенти деяких курсів не здали контрольні роботи. На I курсі біологічного факультету студент П. Бойко з 6 контрольних здав лише 2, а Л. Жуковська не здава жодної. На II курсі — студенти С. Злочевська, В. Забенків, Л. Іванова — жодної.

Дуже дивно, що й серед студентів-істориків, людей набільш «ідеологічної» спеціальності, на всіх трох курсах теж є такі, що не здали жодної контрольної роботи.

Хочеться з'ясувати, що це за люди, як вони пояснять несвоєчасне виконання учбового плану.

...Аудиторія № 12 історичного факультету. У перший день сесії тут слухали лекції студенти I курсу. Серед них повинен бути й А. Бурлаков, той, що не здав жодної контрольної. Але сьогодні він відсутній. В журналі відвідування II курсу проти прізвища А. Черманцева стоїть лаконічний значок «н». Серед студентів-істориків III курсу мене цікавило троє: П. Самборський, В. Таркановський та В. Лобашевський. Перших двох не було, а з В. Лобашевським під час перерви відбулась коротенька розмова. На запитання, чому до цього часу не здана жодна контрольна робота, він стурбовано відповів:

— Контрольні зі мною.

Отак і з'явилися у нас студенти-невидимки. Не видно їх контрольних робіт, не видно й самих на сесії.

Т. ЗАЙДЕЛЬ, студентка I курсу відділу журналістики, загальнонаукового факультету.

Так тримати,

Гаряча пора в університеті — сесія! Ось чому так старанно готуються до іспитів наші студенти.

НА ФОТО: студенти фізичного факультету ГОЛОВАНОВА й ДЕЙЧ повторюють пройдений матеріал.

складено сесію відмінно

ПЕРШЕ ВИПРОБУВАННЯ

ЦЬОГО морозного січневого ранку першокурсник Віталій Ляшко прокинувся дуже рано. В дверях він зустрівся з таким же, як і він, першокурсником Миколою Короленком, з яким познайомився ще влітку, коли разом складали вступні іспити до університету.

— Як настрій? — спитав Віталій.

— Захоплення не відчуваю, — відповів той і додав: — Знаєш, таке передчуття, начебто не під силу мені цей іспит.

Сьогодні йм треба було складати екзамен з «Вступу до мовознавства». Віталій суміліно готувався до нього, декілька разів уважно прочитав конспекти лекцій, ознайомився з передложеречами, звертався до додаткової літератури.

— Значить, кажеш, передчуваш провал — крокуючи поруч з товаришем, співчутливо спитав Віталій.

Микола безнадійно махнув рукою й нічого не відповів.

В головному корпусі університету вже було багато студентів.

Віталій і Микола піднялися на другий поверх. Іспит уже розпочався. Біля дверей аудиторії стояли, чекаючи своєї черги, декілька студентів-першокурсників.

Віталій і Микола приєднались до них.

Через певний час з дверей 61 аудиторії виходили студенти-першокурсники, й погляди тих, які стояли тут, зразу ж падали на них. Сипались запитання. Ті, що склали вже іспит, держали в руках сині залікові книжки, і настірі у них був різний: в одних — піднесений, інші ж стояли похмуру й мовчазні.

— Ляшко, — пролунало по коридору. Микола зрозумів, що за Віталієм його черга.

За Віталієм закрилися двері. Хвилювання Миколи посилилось. Навіть те, що він знав з цієї дисципліни, зараз безжалісно покидало його. В голові тільки стояв образ екзаменатора, строгого, суворого, невблаганного.

— Короленко, — вигукнула дів-

чина, яка щойно вийшла з аудиторії.

Микола увійшов до аудиторії. Екзаменатор не сидів за столом, а повільно ходив по приміщенню, заклавши руки за спину.

Побачивши невпевненість студента, який тільки-но увійшов, він коротко сказав:

— Ну, тягніть білет.

Коротким рухом Микола взяв перший, який потрапив під руки, білет.

— Дев'ятнадцятий, — назвав він його номер і поспішив сісти за стіл. Ще раз перечитав запитання. Думки обгонили одна одну. На листку паперу з'явились перші записи.

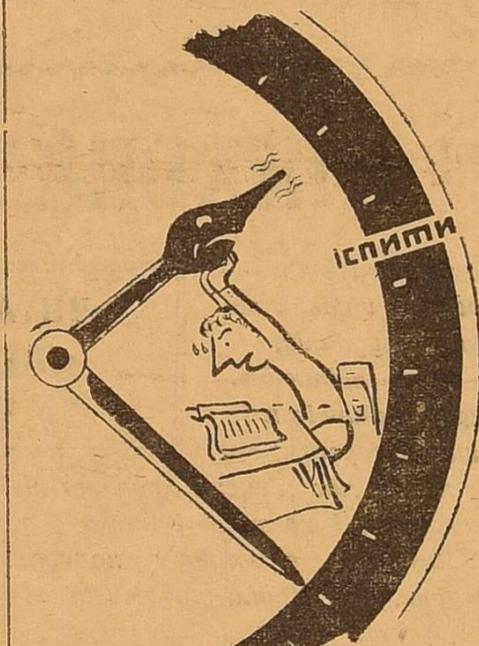
— Слухаю вас, Короленко! — сказав екзаменатор.

Студент встав, направився до столу, й спочатку несміливо, а потім все впевненіше став відповідати.

— Досить, — зупинив екзаменатор.

Беручи з рук екзаменатора залікову книжку, Микола подумав: «Перший екзамен позаду». І стало легко й радісно.

О. АЛЕКСАНДРОВ,
студент II курсу, відділу журналістики, загальнонаукового факультету.

БЕЗ СЛІВ...
Малюнок-жарт студента В. Колесника.

В ЦІ ДНІ

В першій половині дня коридори університету заповнені людьми. Це, в основному, заочники.

А потім пустіють коридори. Тільки окремі групи студентів можна побачити біля дверей аудиторій.

У студентів I курсу російського відділу загальнонаукового факультету йде перший іспит.

Біля дверей про щось шепочуться дві дівчини. Це — Ганна Швець, вихователька дитячого садка села Єленівки, Балтського району, і Марія Руденко, вчителька російської мови з села Пологи, Вінницької області.

Раптом двері відчинилися Розмова стихає. Всі — назустріч студентці.

— Ну що? — це, здається, єдине запитання, яке задають кожному, хто виходить з аудиторії.

— Добре, — відповідає Людмила Ряпко.

Входимо до аудиторії. На білет відповідає Юра Чевтаєв. Не поспішаючи, він розповідає про прислів'я і приказки. Здалику приїхав Юрій на сесію. Він працює гірничим майстром на вугільній шахті на далекій Воркуті.

Потім, коли його запитали, як він готовився до іспиту він, жартуючи, відповів:

— В поїзді було достатньо часу для цього.

Біля другої аудиторії така ж картина. Але тут вже не філологи-лірики, а фізики. Студенти IV курсу складають залік з квантової механіки.

— Ну що? — питаютъ товариші ту, яка щойно вийшла з аудиторії — Наталку Болонту. — Всі задачі вирішила, — радісно відповідає вона.

Кожна аудиторія живе своїм життям. Йдуть іспити.

Г. НОВОСЬОЛОВ,
студент II курсу, відділу журналістики, загальнонаукового факультету.

НА ФОТО: студент Ю. ЧЕВТАЄВ складає іспит.

ФЕЙЛЕТОН

БУТИ ЧИ НЕ БУТИ

Що? Ви не знаєте Стъопу Переплюйко? Не може бути! та це ж знаменита на всю Балашиху людина. Його кожний собака знає. Як пройдеться Стъопа по селу з баяном та як зіграє якусь тамтангу чи фоксік, усі собаки лають під такт. Люблять вони фоксики.

Чим, питаетъ; Стъопа Переплюйко знаменитий? Так він же завклубом!

Що правда, він не так вже й довго сидить на тій високій посаді. Призначили десь в серпні. Після того, як Стъопа вступив до Одеського університету. Три рази Ізідров Стъопа до Одеси. Перший раз поїхав — завалив. Вдруге поїхав — не завалив, але й не пройшов. На третій рік поїхав — і повернувся до села аж після настанової сесії.

Коли Стъопа казав сусідам оце слово «сесія», вони покачували головами. А потім втлумачували своїм синам та дочкам, заздалегідь тріпавши їх за чуби та коси:

— Ах ты негідник (чи негідниця)! Ні, щоб тобі вчиться, так ти чортків ганяєш. Оно глянь на Стъопу — геній. А ти ким будеш, дурошльо (чи дурепа)?

І «геній» ходив по селу півнем та наярював фоксики.

А години минали, дні пролітали, тижні пропливали.

А пособники не розкривались, контрольні не виконувались, наука в голову не лізла й в мозку не осідала благодатним порохом.

Тільки за тиждень до Нового року згадав Стъопа, що він все ж таки як ніяк студент. З нудьгою відклав він баяна й сів. Як сів, то вже не вставав. Сім діб наполегливо вчив.

Мати жалілася сусідкам:

— Що вони там, в Одесі, поскализися, чи що? Влітку сесія, взимку сесія — мимоволі одуріш від цих наук.

Галя, та сама, що в ней з Стъопом роман на самому кульмінаційному моменті, у віконце позирає на свого милого. Дивиться, як він книжки доконує і як він від них конає.

Потім відмічали свято. Як слід відмічали. Стъопа аж в вагоні очахався, та почав лічити зошити й підручники: чи не забув чого?

Матеріали 2-ої і 3-ої сторінок цього номера газети організували, написали й підготували до другу студенти відділу журналістики загальнонаукового факультету.

друзі!

для солідності, книжками, які юні не мають ніякого відношення до предметів, що він вивчає. Так в хорошу студентську сім'ю приходять «тремтуні», на яких лише одна згадка про сесію наганяє страх і тремтіння.

Добре, дуже добре, сказав Вадим Дмитрович. У інженера Голеніщева-Кутузова великі плани на майбутнє. Його давня заповітна мрія — працювати на електронно-обчислювальних машинах, але для роботи на них у нього ще бракує знань. І ми впевнені: досягне своєї мети.

Це трохи незвично — називати студентів по імені та по-батькові. Так ми звички звертатися до наших доцентів, викладачів. Але ж серед нас, заочників, є люди, від яких такий же, а юні наїть і більший, ніж у кого-небудь

з викладачів. І тому — доводиться звикати.

Василь Федорович Сапега теж студент, але іншого факультету — історичного. І так

само, як студент Голеніщев-Кутузов любить математику, Сапега палко любить історію. А втім, можете переконатися в цьому самі.

Зайдіть в деканат загальнонаукового факультету, подивіться курсову роботу студента III курсу Василя Сапеги. Називається вона «Воєнна програма «Південного та

сториства». Як суміліно, з якою любов'ю виконана вона! Тут і майстерно виконані малюнки, різні карти-схеми, вдало підібрані ілюстрації.

Мені мимоволі пригадалася одна з студенток філологічного факультету, яка, маючи велику академзaborгованість, поскаржилася на свою виняткову «зайнятість». Василь Федорович, що стояв поруч, посміхнувся. І я зрозумів його. «Що ж, мовляв, мені катати», — говорила його посмішка.

Василь Федорович людина сімейна, офіцер Радянської Армії, але час свій розподіляє так, що на все його вистачає. І навіть на те, щоб відвідувати науковий студентський гурток з історії КПРС, і на те, щоб виступати на ньому з науковими доповідями.

Члени гуртка ще й досі пам'ятають його доповідь «Військові питання в Програмі КПРС», з якою він виступив взимку минулого року в окружному Будинку офіцерів.

І знову «секрет» успішності простий — в любові до обраної спеціальності, в творчому підході до неї.

«Тільки на «відмінно!» — такого курсу міцно тримаються й студент III курсу історичного факультету Олексій Кирилович Вітряний, і студент II курсу біологічного факультету Валентина Борисівна Мішке й Раїса Петрівна Рясик та багато-багато інших наших товаришів.

А. СИГАЛОВ.

Д. НАЙДИС,
студент I курсу, відділу журналістики загальнонаукового факультету.

ВНЕСЕМО СВІЙ ВКЛАД В ФОНД ВЕЛИКОГО ХІМІТ

Закінчення. Початок на 1 стор.

туальності, ефективності, не дають можливості теоретичного аналізу узагальнення одержаних результатів.

М. С. Хрущов у своїй доповіді вказував, що вирішальне значення в справі хімізації народного господарства буде мати швидкий перехід результатів досліджень з лабораторії у виробництво.

2. Завданням у зв'язку з цим в галузі науки кафедр хімічного, а також біохімічної та агрономічної лабораторій є посилення зв'язків з народним господарством.

Якщо на кафедрах органічної, фізичної хімії, фізико-хімії полімерів і колоїдів, агрономічної (грунтової) лабораторії (керівник доцент С. Бракін) ці зв'язки досить широкі, то кафедри неорганічної та аналітичної хімії заслуговують докору в цьому відношенні.

В Одесі є завод мінеральних добрив — суперфосфатний. Хіба кафедра неорганічної хімії не може включити в свою роботу питання покращання якості мінеральних добрив, створення комплексних добрив, удосконалення процесу виробництва?

Таке саме можна сказати про кафедру аналітичної хімії.

Необхідно посилити діяльність хімічного товариства ім. Менделєєва (керівник О. Степанова). Нажаль, воно майже повністю загубило науковий бік своєї діяльності.

ПЛЕНУМИ ЦК КПРС і ЦК КПУ зобов'язали вищі учебові заклади покращати хімічну підготовку спеціалістів.

Незважаючи на певні досягнення в учебовій роботі, ми маємо істотні недоліки.

I тому хімічному факультету в галузі учебової роботи треба значно підвищити якість експериментальної, практичної підготовки студентів. Хімія — наука експериментальна, і з першого дня потребування в учебовій хімічній лабораторії студент повинен набувати навички проведення експерименту, майстерності ставити хімічний досвід. Без цього ми не підготуємо ні хіміка-дослідника, ні хіміка-вчителя, ні хіміка-інженера.

Між тим, цьому не приділяється достатня увага. Завідуючі хімічними кафедрами не займаються по-справжньому діяльністю учебових лабораторій, методикою їх роботи, матеріальним забезпеченням, загальною постановкою учебових лабораторних занять. Іноді цю роботу вони вважають лише своєї гідності, передовірять молодшим співробітникам кафедри. А останні, в умовах необладнаної, бідної лабораторії, йдуть по шляху спрощення учебових занять, міряться з цим.

На біологічному факультеті треба створити учебову базу — біологічний стаціонар. Необхідно взагалі вирішити питання про покращання виробничої практики студентів.

Наприкінці доповідач висловив впевненість, що колектив університету зможе достойне місце в справі виконання всенародного завдання хімізації нашої країни, поставленого мудрою Комуністичною партією.

Доповідь О. І. Юрженка слухали уважно. Після її закінчення розгорнулись дебати.

— Хіміки університету усвідомлюють велич завдань, які поставила партія на грудневих Пленумах ЦК КПРС та ЦК КПУ, — говорить доцент О. С. Степанова, — зроблять все, щоб внести свій вклад в їх рішення.

— Особливо багато, — говорить далі т. Степанова, — можуть зробити хіміки сьогодні в галузі пропаганди рішень Пленумів. На факультеті така робота ведеться, але якщо цього було достатньо вчора, то сьогодні — ні. Справа в тому, що робота велася епізодично. Треба шукати нові, сталі форми роботи. Хімічний факультет взмінів «Громадський університет хімічних знань», взяти на себе організацію «Будинку хіміка», «Товариства юних хіміків» в місті, — області — це теж почесна справа колективу нашого факультету.

— Кафедри біологічного факультету переглянули свою наукову тематику й внесли доповнення, направлені на виконання рішень грудневого Пленуму ЦК КПРС, — повідомляє доцент Л. О. Рябова. — Біологи зараз займаються проблемами впливу ростових речовин на ріст і розвиток сільськогосподарських рослин і продуктивність тварин, випробуванням кормових рослин для вирощування з них зеленого вітамінного корму, питаннями покращання травостою пасовищ шляхом поверхневого удобрення, хімічними методами боротьби з шкідниками сільськогосподарських рослин і провадженням їх у виробництво, виявленням морських ресурсів для використання їх в народному господарстві.

В найближчий час вчені біологічного факультету планують два візди в колгоспи й радгоспи Роздільнянського та Комінтернівського районів.

— Рівень розвитку промисловості й сільського господарства, рівень розвитку матеріального та культурного життя народу визначається розвитком хімічної науки, — говорить професор О. К. Давтян. — I цим пояснюється той шлях, який накреслив грудневий Пленум.

В ланцюгу проблем величезне місце займає енергетика. Існуюча зараз велика й мала енергетика вже не задоволяє вимоги народного господарства. Потрібне створення нових типів генераторів, з великим к.к.д.

Професор Давтян далі піддав розгляд критиці деякі господарські органи міста, які своїми неправильними діями тормозять роботу хіміків.

— В практичному виконанні завдань, поставлених грудневим Пленумом ЦК КПРС, — говорить доцент К. А. Позігун, — візьмуть участь не тільки хіміки, але й працівники промисловості, сільського господарства — весь радянський народ. Тому організація й координація робіт, особливо науково-технічних, набувають першорядного значення.

Доцент Позігун розповідає про те, чим живуть в ці дні фізики університету.

Професор О. О. Морозов при-

святив свій виступ питанням покращання наукової і лекційної роботи вчених. Існуючі недоліки в лабораторній роботі студентів можна усунути. Питання покращання актуальності наших наукових досліджень, як правильно на це вказувалось в доповіді, повинні стати першочерговими.

— Рішення грудневого Пленуму ЦК КПРС — це, перш за все, програма піднесення добробуту народу, — говорить у своєму виступі доцент О. Г. Лобунець. — Хімія покликана забезпечити високий розвиток сільського господарства, що дасть можливість подолати диспропорцію між потребами й виробництвом сільськогосподарських продуктів. I тим більше буде користі, говорить далі товариш Лобунець, чим тісніше хіміки в своїй діяльності будуть співробітничати з економістами.

— Зв'язок наших хіміків із заводом ім. Кірова — це чудова форма вивчення й пропаганди рішень Пленумів нашої Партиї, — говорить в своему виступі доцент М. Е. Раковський. — Цю ініціативу треба всебічно розвивати. Рішення Обласного Комітету партії необхідно донести до кожного студента університету. Треба тримати честь університетської марки.

Вивчення, пропаганда й реалізація рішень грудневих Пленумів ЦК КПРС — це не компанія, а діюча програма на довгий час. Завдання в тому, щоб визначити конкретне місце кожної кафедри в цій роботі.

Далі виступаючий розповідає про ту велику роботу, яку проводить партійний комітет в справі організації вивчення й пропаганди матеріалів Пленумів.

— Наш університет, — говорить в своему виступі професор В. О. Федосеев, — повинен стати центральною установою в економічному районі. Весь колектив повинен боротися за це. Форми боротьби відомі — це виконання господарів різної тематики в провадження її у виробництво.

Професор Федосеев зупинився на питаннях зв'язку й співробітництва між вченими різних спеціальностей, особливо про зв'язок фізиків і хіміків, хіміків і біологів. Зв'язку останніх дуже сприяла б кафедра біохімії, створення якої треба добиватися, щоб то не було.

На трибуну виходять хіміки й біологи, фізики й філологи, історики й економісти, комуністи й беспартійні. Всі вони натхненні одним — внести свій вклад в справу виконання історичних рішень.

Географ т. Скаб, розповідаючи про роботу лабораторії грунтоznавства, говорить про готовність співробітників лабораторії створити спеціальні групи для проведення дослідницьких робіт безпосередньо в господарствах.

Доцента А. А. Москаленка хвилює питання, що можуть сказати філологи в ці дні. Він пропонує зайнятися вивченням і популяризацією нової лексики, яка викликала до життя Великою хімією й входить в побут.

Збори прийняли розгорнуте рішення.

ПРИБЛИЗНИЙ ПЛАН

ФАКУЛЬТЕТСЬКОЇ ТЕОРЕТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ПО МАТЕРІАЛАХ ГРУДНЕВИХ ПЛЕНУМІВ ЦК КПРС ТА ЦК КП УКРАЇНИ

ТЕМИ ПОВІДОМЛЕНИЙ

1. Комунизм — Радянська влада плюс електрифікація країни, плюс хімізація народного господарства.
2. Хімія — могутній засіб розвитку сільськогосподарського виробництва.
3. Досягнення хімії — у важку індустрію і будівництво.
4. Роль хімії в розширенні виробництва товарів народного споживання.
5. Історичне й міжнародне значення рішень грудневого Пленуму ЦК КПРС.
6. Розвиток хімічної промисловості Чорноморського економічного району і Одеської області.
7. Роль хімічної науки в створенні матеріально-технічної бази комунізму.

ЛІТЕРАТУРА

ПРОГРАМА КПРС, ч. II, розділ I, Держлітвидав, 1961. М. С. ХРУЩОВ. Прискорений розвиток хімічної промисловості — найважливіша умова піднесення сільськогосподарського виробництва і зростання добробуту народу. — Доповідь на Пленумі ЦК КПРС 9 грудня 1963 р. («Правда» від 10 грудня 1963 р.).

М. С. ХРУЩОВ. Всі сили партії і народу на виконання планів комуністичного будівництва — заключне слово на Пленумі ЦК КПРС 13 грудня 1963 р.

Постанова грудневого Пленуму ЦК КПРС («Правда» від 14 грудня 1963 р.).

П. Е. ШЕЛЕСТ. Промова на грудневому Пленумі ЦК КПРС («Правда» від 11 грудня 1963 р.).

Матеріали й рішення грудневого Пленуму ЦК КП України («Правда України» від 25—28 грудня 1963 р.).

В. КЕЛДИШ. Доповідь на грудневому Пленумі ЦК КПРС («Правда» від 12 грудня 1963 р.).

К. ЖАРОВА. Хімія Чорноморського економічного району («Знамя комунізма» від 10 грудня 1963 р.).

При визначенні теми теоретичної конференції необхідно враховувати специфіку й профіль факультетів. Теоретичні конференції професорсько-викладацького складу рекомендується проводити разом з студентами в строк 10—15 лютого 1964 р.

ПАРТИЙНИЙ КОМІТЕТ ОДУ.

ЦІКАВИЙ ЖУРНАЛ

«Новий мир»

один з цікавих на-
ших журналів.

Він відповідає
нарізноманітні-
шим інтересам; все

в ньому має місце: і художня лі-
тература, і критика, і наука.

Що ж є в останніх номерах
журналу у відділі художньої лі-
тератури?

Хочеться, в першу чергу, від-
значити нову повість Чегіза Айма-
това «Материнське поле». Повість
читається із задоволенням. Тема
повісті — доля матері, її глибокі
роздуми про життя, мир і війну,
її зло.

«Новий мир» відкрив новий чу-
довий талант. Письменник А.
Солженицин, твір якого «Один
день Івана Денисовича» висуну-
то на здобуття Ленінської премії,
продовжує друкуватися в цьому
журналі. Дуже цікаве його остан-
нє оповідання «Для пользи де-
ла». В цьому оповіданні Солже-
ніцин знову виступає як принци-

повий письменник-
громадянин. Опо-
відання викликало
багато суперечок.
На сторінках «Лі-
тературної газети»

виступив критик Ю. Барабаш, який
робить безапеляційний висновок:
«Невдача таланту». В 10 номері
«Нового мира» друкуються листи
читачів і літературознавців, які
гаряче й втівно заперечують
товаришу Барабашеві.

Журнал опублікував дорожні
записи К. Паустовського («Три
встречі») і частину його автобі-
ографічної повісті.

З творів зарубіжної літератури
великий інтерес викликає твір ір-
ланського драматурга «Бог со-
творил воскресенье». Це історія
життя простої людини-трудівника.

В останніх номерах друкуються
Л. Волинського «Краски Зака-
казья». Автор відкриває для себе
її для нас чудову країну, з ба-
гатою культурою й ці